

добрим і бажаним, використовується відповідна музика: досить тиха, ніжна, легка, така, що обіцяє радість. Використовують десятихвилинну музичну композицію, яку тривалий час не замінюють, оскільки у дітей має виробитися рефлекс пробудження на певну музику. Почувши звучання звичної мелодії, малюки легше й ефективніше переходять від стану повного спокою та розслаблення до активної діяльності. Через 1-2 місяці музична композиція замінюється на іншу, аналогічну, яка незабаром стає дітям такою ж звичною, як і перша.

Отже, перспективність використання музикотерапії у роботі з дошкільниками полягає ще й у тому, що кожен вид діяльності, який використовують на музичному занятті, містить у собі терапевтичний компонент. В цілому використання музикотерапії на заняттях з дошкільниками - це спосіб привчити дітей до застосування нескладних, але ефективних оздоровчих вправ, які знадобляться їм у повсякденному житті. Терапевтичний вплив таких занять поширюється не лише на дітей, а й на педагогів, додаючи їм натхнення для подальшої роботи.

Список використаних джерел

1. Жавініна О. Музичне виховання: пошуки і знахідки / О.Жавініна, Л.Зац // Мистецтво в школі. – 2003. – № 5.
2. Шабутін С. Зцілення музикою / С.Шабутін, С.Хміль, І.Шабутіна. - Тернопіль: Підручники і посібники, 2008.
3. Яценко С. Музикотерапія на заняттях з дітьми дошкільного віку // Музичний керівник. – 2013. – № 7.

МУХА Т.В.,
ЧЕРЕПАНЯ Н.І.

Мукачівський державний університет, Україна

ЗАЛУЧЕННЯ ДО ІСТОРІЇ СІМ'Ї – ШЛЯХ ДО ДУХОВНО-МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ДИТИНИ

Всі політичні та соціально-економічні зміни, які відбуваються зараз в нашій країні та в світі в цілому, роблять серйозний вплив на всі сторони життя і діяльності сучасних людей. У нашому суспільстві сформувалися нові ціннісні орієнтири, з'явилися нові, незвичайні критерії оцінок явищ, відбувається витіснення духовних потреб. Звичні цінності: добро, істина, краса – поступово втрачають свої позиції. Спостерігається втрата значущості таких життєво важливих пріоритетів, як патріотизм, сім'я, дружба, любов. А найголовніше – відбувається послаблення виховної функції сім'ї.

Сім'я – основний осередок суспільства, в якому народжується, формується і розвивається людина. Тому формування в сім'ї правильних духовно-моральних основ особистості становить одне з основних завдань сучасного суспільства. Саме в родині прищеплюються основи людської гідності, любові до життя, співпереживання, любові до близьких. Тільки в сім'ї, де панує любов і взаємоповага між усіма членами сім'ї, закладається основа для формування повноцінної особистості достойного громадянина своєї країни. Тому орієнтація на сімейні цінності є для нас важливою частиною духовно-морального розвитку та виховання особистості дітей дошкільного віку [1].

Незважаючи на всю значимість сім'ї у вихованні, багато батьків не надають цьому великого значення. Сім'я може виступати в якості як позитивного фактора розвитку особистості, так і негативного.

Старий афоризм говорить: «Найскладніше в роботі з дітьми – це робота з їх батьками». Основним завданням педагога в організації роботи з батьками стає активізація педагогічної і виховної діяльності сім'ї, надання їй цілеспрямованої, суспільно значущої орієнтації. Великою перемогою можна назвати результативне, цілеспрямоване спілкування вихователя і батьків, коли сім'я починає усвідомлювати свою першорядну значимість у вихованні і формуванні своєї дитини. Тільки сім'я закладає всі позитивні і негативні цінності шляхом свого особистого щоденного наочного прикладу поведінки в різних життєвих ситуаціях.

В процесі роботи з дітьми з кожним роком ми переконуємося в тому, що рветься спадкоємність поколінь. Діти не усвідомлюють важливості сім'ї та всіх її представників, а часом просто не знають їх. Бабусі і дідусі, які відігравали раніше в вихованні підростаючого покоління величезну роль, в сучасному світі намагаються не втручатися в життя своїх дітей або просто не допускаються до виховання онуків. Їх порадами не користуються. Їх життєвий досвід не підноситься батьками як приклад для наслідування своїм дітям. А народ, що не передає все найцінніше з покоління в покоління, – народ без майбутнього. На жаль, останнім часом в житті нашого суспільства матеріальні цінності стали переважати над духовними інтересами, тому у дітей спотворені уявлення про доброту, милосердя, великодушність, справедливість [3].

Цей невтішний висновок став відправною точкою для створення спільного з дітьми і батьками проекту: «Моя сім'я – моє багатство». Результатом цього проекту стало усвідомлення дитиною значущості сім'ї в її житті, розуміння своєї ролі в житті сім'ї, розуміння приналежності до свого роду, розуміння значущості прабабусь, прадідусів і інших родичів, знання родоводу, сімейних традицій не тільки своєї сім'ї, а й сімей своїх товаришів з дошкільного закладу. Все це разом сприяло розвитку у дітей власної гідності, почуття значимості своєї сім'ї в житті міста, вихованню гордості за свою сім'ю, традиції, почуття впевненості. Це стало можливим тільки при безпосередній участі батьків з дітьми і вихователями закладів дошкільної освіти.

Багато з батьків, почавши цю роботу, були приємно здивовані тим, скільки цікавого дізналися самі в процесі спілкування зі своїми родичами. У батьків з'явився привід дістати альбоми з фотографіями і розповісти дітям про рідних людей, почути запитання дітей, взяти участь з ними в діалозі, ближче пізнати, що хвилює дитину. Діти теж активно включилися в роботу над створенням альбому своєї сім'ї, альбомів з малюнками, над оформленням «Стіни моїх предків». Діти розучували і осягали світ прислів'їв і приказок про сім'ю, читали казки та оповідання про різні сім'ї, розучували вірші і підготували театралізовану сценку до свята «Дня матері». З великим інтересом брали участь в бесідах на теми: «Що таке сім'я?», «Які бувають сім'ї», «Сімейні традиції», «Як проходять будні в родині», «Традиції проведення дня народження в родинному колі».

Виникло багато інших ідей для проектів, і не тільки у педагогів, а й у самих дітей, наприклад, «Професії моїх рідних», «Захоплення моїх близьких», «Сімейні

історії» і т.д. Батьки теж готові брати участь в проектній діяльності. Їм дуже подобалася цілеспрямована робота з дітьми, і особливо змагальний момент в цьому процесі.

Надалі плануємо проводити більше спільних з батьками і дітьми заходів. Будемо апробувати в стінах дошкільних освітніх закладів інноваційні форми співпраці з сім'єю, які найбільш затребувані сучасними батьками в сфері відновлення духовно-моральної культури сім'ї та її виховного потенціалу: сімейний театр, сімейна вітальня, педагогічна майстерня.

Таким чином, можна відзначити, що на сучасному етапі завдання всіх освітніх закладів – не тільки формування дитини з широким світоглядним кругозором, з розвиненим інтелектом, з високим рівнем знань, а й виховання духовної особистості, так як від її інтелектуального, морального, культурного рівня розвитку багато в чому залежить майбутнє суспільства. Рішення проблеми духовно-моральних цінностей є соціальним замовленням суспільства. І першою сходинкою в механізмі духовно-морального виховання підростаючого покоління є дошкільні освітні організації [1].

Список використаних джерел

1. Актуальні проблеми досліджень сучасної сім'ї в Україні (Т. М. Яблонська) // Український соціум. – 2004. – № 2 (4). – С.80 – 84.
2. Бондарчук О.І. Сім'я як осередок соціалізації дитини // Проблеми соціальної захищеності дітей в ринкових умовах. – К.: АЛД, 1998. – 95с.
3. Дибіна О.В., Пенькова Л.А. Реалізація технологій формування у дитини спрямованості на світ сім'ї /О.В.Дибіна, Л.А.Пенькова – Тольятті: ТГУ, 2010 року. – 167с.

НЕМЕШ А.І.,
ХОМА О.М.

Мукачівський державний університет, Україна

РОЗВИТОК КАЛІГРАФІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

Початкова школа працює за новим Державним стандартом, який змінює орієнтири в навчанні української мови. Формування ключових компетентностей стає пріоритетним. Відповідно нового змісту набувають підручники, зокрема «Українська мова. Буквар» для 1 класу. За словами М. Захарійчук, «навчальний зміст підручника вможливує формування каліграфічних компетентностей (зразки рукописного шрифту літер, слів, речень сприятимуть формуванню вмінь правильно писати великі та малі літери української абетки, поєднувати букви за типами поєднань (верхнє, середнє, нижнє); виконувати звуко-буквені співставлення; орфографічних (достатня кількість запропонованих схем речень і самі речення, слів із відповідними орфограмами дає змогу вчителю формувати орфографічні вміння та свідоме засвоєння елементарних правописних правил, що є завданнями змістової лінії «Взаємодіємо письмово» [1]. Виходячи із цього, майбутній учитель повинен оволодіти методами каліграфічного письма, алгоритмом написання букв.

Сьогодні проблема навчання грамоти (читання й письмо) в центрі дослідження багатьох науковців (Н. Боднар, М.Вашуленко, О. Вашуленко, М. Захарійчук,

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>